ספר שמואל בי, חלק די (תשפייד)

<u> 17.2 - לב מלך ביד הי</u>

Breishit Rabbah 85:1

Rabbi Shmuel bar Naḥman began: "For I have known the thoughts" (Jeremiah 29:11) – the tribes were engaged in the sale of Joseph, Joseph was engaged in his sackcloth and his fasting, Reuben was engaged in his sackcloth and his fasting, Jacob was engaged in his sackcloth and his fasting, Judah was engaged in taking a wife for himself, and the Holy One blessed be He was engaged in creating the light of the messianic king.

Yirmiyahu 29:11

For I am mindful of the plans I have made concerning you—declares GOD —plans for your welfare, not for disaster, to give you a hopeful future.

Yirmiyahu 27

(5) 'I have made the earth, the men and the animals that are on the surface of the earth, by My great power and by My outstretched arm; and I give it to whom it seems right to Me. (6) Now have I given all these lands into the hand of Nebuchadnezzar the king of Babylon, My servant; and the animals of the field also have I given him to serve him.

Yirmiyahu 25

- (8) Therefore thus says Hashem of Hosts, 'Because you have not heard My words, (9) behold, I will send and take all the families of the north,' says Hashem, 'and I will send to Nebuchadnezzar the king of Babylon, My servant, and will bring them against this land, and against the inhabitants of it, and against all these nations round about; and I will utterly destroy them, and make them an astonishment, and a hissing, and perpetual desolations. (10) Moreover I will take from them the voice of mirth and the voice of gladness, the voice of the bridegroom and the voice of the bride, the sound of the millstones, and the light of the lamp. (11) This whole land shall be a desolation, and an astonishment; and these nations shall serve the king of Babylon seventy years.
- (12) It shall happen, when seventy years are accomplished, that I will punish the king of Babylon, and that nation,' says Hashem, 'for their iniquity, and the land of the Chaldeans; and I will make it desolate forever. (13) I will bring on that land all My words which I have pronounced against it, even all that is written in this book, which Jeremiah has prophesied against all the nations. (14) For many nations and great kings shall make bondservants of them, even of them; and I will recompense them according to their deeds, and according to the work of their hands.'

1. בר"ר פה:א

רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחְמֶן פָּתַח (ירמיה כט, יא) ״כִּי אָנֹכִי יְדַעְתִּי אֶת הַמַּחֲשָׁבֹת״ - שְׁבָטִים הָיוּ עֲסוּקִין בִּמְכִירָתוֹ שֶׁל יוֹחֵף, וְיוֹחֵף הָיָה עָסוּק בְּשַׂקוֹ וּבְתַעֲנִיתוֹ, רְאוּבֵן הָיָה עָסוּק בְּשַׂקוֹ וְתַעֲנִיתוֹ, וְיאַקֹב הָיָה עָסוּק בְּשַׂקוֹ וּבְתַעֲנִיתוֹ, וִיהוּדָה הָיָה עָסוּק לֹקַח לוֹ אִשָּׁה, וְהַקָּדוֹשׁ בַּרוּךְ הוּא הָיָה עוֹסֵק בּוֹרֵא אוֹרוֹ שֵׁל מֵלֵךְ הַמְּשִׁיחַ.

2. ירמיהו כט

(יא) כִּיּ אָנֹבִּי יָדַעְתִּי אֶת־הַמַּחֲשְׁבֹּת אֲשֶׁר אָנֹבֶי חֹשֵׁב עֲלֵיכֶם נְאָם־ יִקוַק מַחִשְׁבַּוֹת שָׁלוֹם וְלָא לְרַעָּה לָ**תֵת לָבֵם אַחֵרֵית וִתְקוּה** :

3. ירמיהו פרק כז

(ה) אָנֹבִּׁי עָשִׂיתִי אֶת־הָאָׁרֶץ אֶת־הָאָדֶם וְאֶת־הַבְּהֵשְׁר ֹּאֲשֶׁר יָשַׁר בְּעִיבֵי: (וֹ) וְעַתָּה אָנֹכִי **נְתַּתִּּתִּי אֶת־כָּל־הָאֲרָצִוֹת הָאֵלֶּה בְּיֵדְ נְבוּכַדְּנָאצִר** (מֹ) וְעַתָּה אָנֹכִי **נְתַּתִּיּ אֶת־כָּל־הָאֲרָצִוֹת הָאֵלֶּה בְּיֵדְ נְבוּכַדְנָאצִר מֵלַדְ־בָּבֵל עַבְדֵּי** וְנֵם אֶת־חַיַּת הַשְּׁדֶׁה נְתַתִּי לִוֹ לְעָבְדִוֹ:

4. ירמיהו פרק כה

(ח) לָבֵן פָה אָמַר יְקוֹּן ְצְבָאוֹת יַצַן אֲשֶׁר לִא־שְׁמִעְתֶּם אֶת־דְּבָרֵי:
 (ט) הִנְנִי שׁבַׁח וְלָבְּדֹּל עַבְדִּל וְהַבְּאֹתִים עַל־הָאָרֶץ הַזּאֹת וְעַל־יְּבְּיַבְּל עַבְדִּל וְהַבְּאֹתִים עַל־הָאָרֶץ הַזּאֹת וְעַל־יִּבְּיַבְּלְ הַבְּדִּל וְהַבְּאֹתִים עַל־הָאָרֶץ הַזּאֹת וְעַל־יִּבְיֹבְ וְמַחְרֵמְתִּים וְשַׂמְתִּים לְשַׁמָּח וְלַבְּדֹּל וְהַאְבַדְתֵּי מֵהֶם קוֹל שָׁשוֹן וְקוֹל יְשְׁהֹ הַאָּלֶה הָאָלֶה הָאָלֶה אָת־מֶלֶדְּ בָּבֶל שְׁמִּחֹ הָאָלֶה אָת־מֶלֶדְּ בָּבֶל הְאֹרְרָבְי הַגֹּוֹיִם הָאֵלֶה אָת־מֶלֶדְּ בָּבֶל שְׁמִּחֹ הָאֵלֶה אָת־מֶלֶדְּ בָּבֶל שְׁבִּדְוֹ הַגֹּוֹיִם הָאֵלֶה אָת־מֶלֶדְּ בָּבֶל שְׁבִּדְים שְׁנֵה:

(יב) וְהָיָה כִמְלְאוֹת שִׁבְעִים שְׁנָה **אֶפְקֹד עַלּימֶלֶדְּ־בָּבֶל וְעַלּ־הַגֹּוֹי הַהְּוֹא** נְאֶם־יִּקְוָּק אֶת־עֲוֹנֶם וְעַל־אֶרֶץ כַּשְׁדִּים וְשַׁמְתֵּי אֹתִוֹ
לְשֵׁמְמְוֹת עוֹלֶם: (יג) וְהֵבֵאתִּי עַל־הָאֶרֶץ הַהִּיא אֶת־כָּל־דְּבָרָי
אֲשֶׁר־דְּבַּּרְתִּי עָלֶיהָ אֵת כָּל־הַכְּתוֹּב בַּמֵּפֶר הַלֶּה אֲשֶׁר־נָבָּא יִרְמְיָהוּ
עַל־כָּל־הַגּוֹיֵם: (יד) כִּי עֲבְדוּ־בָּם גַּם־הַמְּמָה גֹּוֹיֶם רַבִּּים וּמְלָכִים
גָּדֹּלִים וְשִׁלַמְתִּי לָהֶם כְּבְּעֻלֵם וּרְמַעַעֵּה יְדֵיהֶם: ס

5. חיזוק לב פרעה ביצ"מ

בסנה - וַיּאמֶר ה׳ אֶל מֹשֶׁה בְּלֶכְתְּךְּ לָשׁוּב מִצְרַיְמָה רְאֵה כָּל הַמֹּפְתִים אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְיָדֶךְּ וַצְשִּׂיתָם לִפְגֵי פַּרְעֹה וַאֲנִי אֲחַזֵּק אֶת לָבּוֹ וְלֹא יְשַׁלַּח אֶת הָעָם :

פר׳ בא ז<u>וג - וַאַנִי אַקשָׁה אֶת לֶב פַּרְעֹה וְהַרְבֵּי</u>תִי אֶת אֹתֹתַי וְאֶת מוֹפְתַי בָּאֶרֶץ מִצְרַיְם:

במכות

המטה ז<u>ויג - וַיָּח</u>זָ**ק לֶב פַּרְעה** וָלֹא שַמַע אֲלֶהֶם כַּאֲשֶׁר דָבֶּר ה׳

1. דם ז<u>יכב - וַיַּע</u>שוּ כֵן חַרְטָמֶי מִצְרַיִם בְּלָטֵיהֶם וַיָּ**חֲזַק לַב פַּרְעֹה** וְלֹא שַׁמַע אֵלֶהֶם כַּאֲשֶׁר דְּבֵּר הי

2. צפרדע <u>ח:יא</u> - וַיַּרָא פַּרְעה כִּי הַיְתָה הַרְוַחָה וְ**הַכְבֶּד אָת לְבוֹ** וְלֹא שַׁמַע אֲלֶהֶם כַּאֲשֶׁר דְּבֵּר ה׳

3. כנים ח<u>יטו</u> - וַיּאמָרוּ הַחַרְטִמִּים אֱל פַּרְעֹה אֱצְבַּע אֱ_לֹהִים הָוֹא **וַיֵּחַזָּק לֶב פַּרְעֹה** וְלֹא שַׁמַע אֱלֶהֶם כַּאֲשֶׁר דְּבֵּר ה׳

4. **ערב** ח<u>יכח - וַיַּכְבֶּד פַּרְעֹה אֶת לְבּוֹ</u> גַּם בַּפַּעַם הַזּאֹת וְלֹא שִׁלַּח אֶת הָעָם 4

5. דבר <u>ט:ז</u> - וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וְהָנָּה לֹא מֶת מִמְקֹנָה יִשְׂרָאֵל עַד אֱחָד וַיִּ**כְּבַּד לֶב פַּרְעֹה** וְלֹא שְׁלַח אֶת הַעָם :

6. שחין <u>ט יב - וַיְחַזַּק ה' אָת לֶב פַּרְעַה וְלֹא שַׁמַע אַלֶהֶם כַּאֲשֶׁר דְּבֶּר ה' אַל מֹשֶׁה:</u>

ספר שמואל ב׳, חלק די (תשפ״ד)

<u>ט :לד-לה</u> - וַיַּרְא פַּרְעה כִּי חָדַל הַמֶּטֶר וְהַבָּרָד וְהַקּלֹת וַיֹּסֶף לַחֲטא **וַיַּרְבֵּד לִבּוֹ** הוּא וַעֲבָדָיו : **וַיְּחֲזַק לֵב פַּרְעֹה** וְלֹא **. ברד** שְׁלַח אֶת בָּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דְּבֵּר ה' בָּיַד משֶׁה...

<u>ִי:א</u> - וַיּאמֶר ה׳ אֵל מֹשֵׁה בּא אֵל פַּרְעֹה **כִּי אֵנִי הִכְבַּדְתִּי אֵת לְבּוֹ** וְאֵת לֶב עֲבָדָיו לְמַעַן שָׁתִי אֹתֹתַי אֵלֶה בְּקַרְבּוֹ

8. ארבה י<u>יכ</u> - וִיִחַזֶּק ה׳ אֱת לֶב פַּרְעֹה וְלֹא שְׁלַּח אֱת בְּנֵי יִשְׂרָאֱל

9. חשך י<u>יכז וַיְחַזָּק ה׳ אֶת לֵב פַּרְעֹה וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם ? ייכז וַיְחַזָּק ה׳ אֶת לֵב פַּרְעֹה וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם .</u>

:קריעת ים סוף

לרדוף אחריהם <u>יד:ד - וְחָזַּקְתִּי אֶת לֵב פַּרְעֹה וְרָדַ</u>ף אַחֲרֵיהֶם וְאִכָּבְדָה בְּפַרְעֹה וּבְכָל חֵילוֹ וְיָדְעוּ מִצְרִיִם כִּי אֲנִי ה׳ וַיִּצְשׁוּ כֵן: אל המדבר <u>יד:ח - וַיִחָזֶּק ה׳ אֶת לֶב פַּרְעֹה</u> מֵלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְּנֵי יִשְׁרָאֵל וּבְנֵי יִשְׁרָאֵל יֹצְאִים בְּיָד רַמַה:

אל המים! <u>יד:יז - וַאַנִּי הָנִנִי מְחַזֶּק אֵת לֶב מְצְרַיִם</u> וְיָבֹאוּ אַחֲרֵיהֵם וְאָכֶּבְדָה בְּפַרְעֹה וּבְכֶל חֵילוֹ בְּרְכִבּוֹ וּבְפַּרְשָׁיו:

Shemot Rabbah 13

Another explanation: For I have hardened his heart - Rabbi Yochanan said: Does this not provide heretics with an opportunity to open their mouths to say that he had no means of repenting, as it say "For I have hardened his heart".

Rabbi Shimon ben Lakish said to him: Let the mouths of the heretics be stopped up. Rather, (Mishlei 3:34) If it concerns the scorners, he scorns them. When the Holy One Blessed be He warns a man once, twice, thrice and he doesn't repent, and G-d will close his heart against repentance so that He should not exact vengeance from him for his sins. So to with the wicked Pharaoh, since Hashem sent five times to him and he took no notice, G-d then said: "You have stiffened your neck and hardened your heart; well, I will add impurity to your impurity". Hence, "For I have hardened his heart".

Rambam Teshuva 6:3

But it is possible that a person would commit a grave sin or many sins so that judgment is rendered before the True Judge to punish this sinner on account of these sins committed through [the sinner's] awareness and intention – such that *teshuvah* is prevented and we do not allow this person to return from their evil, so that they will die and be lost in the sins they committed.

This is what the Holy Blessed One said through Isaiah: Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes; lest they, seeing with their eyes, and hearing with their ears, and understanding with their heart, do teshuvah, and receive healing (Isaiah 6:10). Similarly, They mocked the messengers of God, and despised God's words, and scoffed at God's prophets, until the wrath of the Lord arose against God's people such that there was no remedy (2 Chronicles 36:16), meaning: they sinned intentionally and eagerly transgressed until they deserved to be denied teshuvah, which is the "remedy."

Therefore it is written in the Torah: *I will harden Pharaoh's heart* (Ex. 14:4) – since he initially sinned of his own initiative and abused Israel, who were living in his land, as it says, *Come, let us deal cleverly with them* (Ex. 1:10), judgment was rendered to deny [Pharaoh] *teshuvah* until [God] punished him – therefore the Holy Blessed One hardened [Pharaoh's] heart.

Ramban Shemot 7:3

And here is the answer to the question that everyone asks: If God hardened Pharaoh's heart, what then was his transgression [since he had no choice]? There are two answers, which both hold true: First, Pharaoh, in his wickedness, had unjustifiably treated the Jews terribly, so he was punished with the withdrawal of the path of repentance, and there are many verses regarding this in the Torah and the Writings, and he was punished by his original deeds.

Secondly, only the second half of the [ten] plagues were brought upon Egypt due to Pharaoh's transgressions, as the Torah states, And Pharaoh's heart was strengthened, (Shemot 7:13, 26; 8:15), and Pharaoh hardened his heart (ibid. 8:28, 9:7). He did not want to send the Jews out of Egypt for the glory of God; rather, when the plagues increased and he was becoming too worn out to withstand them, his heart softened and he decided to send them out because

6. שמות רבה פרשה יג

דָּבָר אַחֵר, כִּי אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת לִבּוֹ, אָמֵר רַבִּי יוֹחָנֶן מִכְּאן פִּתְחוֹן פֶּה לַמִּינִין לוֹמֵר לֹא הָיְתָה מִמֶּנוּ שֶׁיִּעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה, שֶׁנֶּאֱמֵר: כִּי אַנִי הִכְבַּדְתִּי אֵת לִבּוֹ.

אָפַר לוֹ רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן לָקִישׁ יִּשְׁתֵם פִּיהֶם שָׁל מִינִים, אֶלָּא וּמשלי ג, לד) אָם לַלֵּצִים הוּא יָלִיץ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בָּרוּדְּ הוּא מַ**תְּרֶה בּוֹ בָּאָדָם** ג, לד) אָם לַלֵּצִים הוּא יָלִיץ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בָּרוּדְּ הוּא מַ**תְּרֶה בּוֹ בְּאָדָם** בְּעִשׁלְנָה שְׁנָיָה וּשְׁלִישִׁית וְאֵינוֹ חוֹזֵר בּוֹ, וְהוּא נוֹעֵל לְבּוֹ מִן הַתְּשׁׁוּבָּה בְּדֵי לְבְּרְעַ מִמְּנוּ מַה שֶּׁחָטָא. אַף כְּדְּ בַּרְעֹה הָרָשָׁע, כֵּיוָן שָׁעְּבְרוּדְ הוּא חָמֵשׁ בְּעָמִים וְלֹא הִשְׁגִּיחַ עַל דְּבָּרְיו, אָפַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא אַתָּה הִקְשֵּׁיתָ עָרְכְּּדְ וְהִכְבַּדְתָּ אֶת לִבְּדְ, הֲנֵי מֹסִיף לְדְּ טֻמְאָה עַל טַמְאָתְדְּ, הֱנֵי: כִּי אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת לְבוּוֹ.

7. רמב"ם הלכות תשובה ו:ג

ְוְאֶפְשָּׁר שֶׁיֶּחְטָא אָדָם חֵטְא נָּדוֹל אוֹ חֲטָאִים רַבִּים עַד שִׁיּתֵּן הַדִּין לִפְנֵי דַּיַן הָאֱמֶת שֶׁיְּהֵא הַפֵּרְעוֹן מִיֶּה הַחוֹטֵא עַל חֲטָאִים אֵלוּ שֶׁעָשָׂה בִּרְצוֹנוֹ וּמִדַּעְתּוֹ שֶׁמוֹנְעִין מִמֶּנוּ הַתְּשׁוּבָה וְאֵין מַנִּיחִין לוֹ רְשׁוּת לָשׁוּב מֵרְשְׁעוֹ כְּדֵי שֶׁיָמוּת וְיאבַד בְּחֶטְאוֹ שֵּעֵשַׂה.

הוּא שֶׁהַקֶּדוֹשׁ בָּרוּדְּ הוּא אָמֵר עַל יְדֵי יְשַׁעְיָהוּ (ישעיהוּ) ייהַשְּׁמֵן לֵב הָעָם הַיֶּהייִ וְגוֹי. וְכֵן הוּא אוֹמֵר (דהייב לו טוּ) ייוַיִּהְיוּ מֵלְעִבִּים בְּמַלְאֲכֵי הָאֱלֹהִים וּבּוֹזִים דְּבָרְיו וּמִתַּעְתְּעִים בִּנְבָאָיו עַד עֲלוֹת הֲמֵת הי בְּעַמּוֹ עַד לְאֵין מַרְפֵּאי. כְּלוֹמֵר חָטְאוּ בִּרְצוֹנָם וְהְרְבּוּ לִפְשׁעֵ עַד שַׁנְתַחָיִבוּ לִמִנֹעַ מֵהֶן הַתִּשׁוּבָה שַׁהִיא הַמַּרְפַּא.

לְפִיכֶךְ כָּתוּב בַּתּוֹרָה (שמות ד כא) ״וַאֲנִי (אֲחַזֵּק) [אַקְשָׁה] אֶת לב בַּרְעֹה״. לְפִי שֶׁחָטָא מֵעַצְמוֹ הְּחָלָה וְהֵרֵעַ לְיִשְׂרָאֵל הַגָּרִים בְּאַרְצוֹ שָׁנֶּאֱמֵר (שמות א י) ״הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ״. נָתַן הַדִּין לִמְנֹעַ הַתְּשׁוּבָה מִמֶּנוּ עַד שֻׁנִּפְרַע מִמֶּנוּ. לְפִיכָךְ חָזֵּק הַקְּדוֹשׁ בַּרוּדְ הוּא אֶת לִבּוֹ.

8. <u>רמב"ן שמות ז:ג</u>

והנה פירשו בשאלה אשר ישאלו הכל, אם השם הקשה את לבו מה פשעו, ויש בו שני טעמים ושניהם אמת.

האחד, כי פרעה ברשעו אשר עשה לישראל רעות גדולות חנם, נתחייב למנוע ממנו דרכי תשובה, כאשר באו בזה פסוקים רבים בתורה ובכתובים, ולפי מעשיו הראשונים ידוו

והטעם השני, כי היו חצי המכות עליו בפשעו, כי לא נאמר בהן רק ויחזק לב פרעה (להלן פסוק יג, כב, ח טו), ויכבד פרעה את לבו (להלן ח כח, ט ז). הנה לא רצה לשלחם לכבוד השם, אבל כאשר גברו המכות עליו ונלאה לסבול

ספר שמואל בי, חלק די (תשפייד)

of the severity of the plagues themselves, but not in order to do the will of his Creator. Therefore, God strengthened his spirit and gave courage to his heart so that His Name would be declared [throughout the world], as we read: Thus will I magnify Myself, and sanctify Myself, and I will make Myself known in the eyes of many nations; and they shall know that I am G-d. (Ez. 38:23).

אותם, רך לבו והיה נמלך לשלחם מכובד המכות, לא לעשות רצון בוראו. ואז הקשה השם את רוחו ואמץ את לבבו למען ספר שמו, כענין שכתוב והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וגוי (יחזקאל לח כג):

Brachot 10a

"In those days Hezekiah became deathly ill, and Isaiah ben Amoz the prophet came and said to him: Thus says the Lord of Hosts: Set your house in order, for you will die and you will not live" (Isaiah 38:1). What is the meaning of you will die and you will not live? You will die in this world, and you will not live in the World-to-Come. Hezekiah said to him: What is all of this? He said to him: Because you did not marry and engage in procreation. He said: I envisaged through divine inspiration that the children that emerge from me will not be virtuous. Isaiah said to him: Why do you involve yourself with the secrets of the Holy One, Blessed be He? That which you have been commanded, the mitzva of procreation, you are required to perform, and that which is acceptable in the eyes of the Holy One, Blessed be He, let Him perform. . Hezekiah said to Isaiah: Now give me your daughter as my wife; perhaps my merit and your merit will cause virtuous children to emerge from me. Isaiah said to him: The decree has already been decreed against you. Hezekiah said to him: Son of Amoz, cease your prophecy and leave. I have received a tradition from the house of my father's father that even if a sharp sword rests upon a person's neck, he should restrain from praying for mercy.

Yechezkel 33

(10) "You, son of man, tell the house of Israel, 'Thus you speak, saying, 'Our transgressions and our sins are on us, and we pine away in them; how then can we live?' (11) Tell them, 'As I live,' says Hashem Elokim, 'I have no pleasure in the death of the wicked; but that the wicked turn from his way and live. Turn you, turn you from your evil ways; for why will you die, house of Israel?'

Chizkuni Shemot 4:21

"I will harden his heart;" this does not mean that G-d deprives Pharaoh of the ability to become a penitent and to reverse his attitude and cooperate with G-d's commands if he so wills it. The line must be understood as follows: "I will give him additional courage so that seeing My miracles he will not die from fright until all My miracles will have been performed."

Rashbam Shemot 4:21

AN EAST WIND. The Holy One blessed be He acted through natural means, as the wind dries and freezes rivers.

Ramban Shemot 14:21

AND MOSES STRETCHED OUT HIS HAND OVER THE SEA; AND THE ETERNAL CAUSED THE SEA TO GO BACK BY A STRONG EAST WIND ALL THE NIGHT. It was His will, may He be blessed, to divide the sea by a strong drying wind, making it appear as if the wind dried the sea, something like that which is written, An east wind shall come, the wind of the Eternal coming up from the wilderness, and his spring shall become dry, and his fountain shall be dried up. He thus caused the Egyptians to err and then destroyed them, for because of this, they thought that perhaps it was the wind which made the sea into dry land, but that it was not the power of G-d that did this for the sake of Israel. Although the wind does not split the sea into sections, they paid no attention even to this and they followed after the Israelites into the sea out of their desire to harm them. This is the intent of the expressions: and I will harden Pharaoh's heart; and they shall go in after them. He hardened their hearts [so that each one] would say: "I will pursue my enemies and I will overtake them in the sea, and there is none that can deliver out of my hand." They did not remember now [what they themselves had said], for the Eternal fighteth for them against the Egyptians.

9. גמ' ברכות י.

(ישעי לייח) ייבַּיָמִים הָהַם חָלָה חִזְקַיָּהוּ לָמוּת וַיָּבֹא אֵלָיו יְשַׁעְיָהוּ בֶּן אָמוֹץ הַנָּבִיא וַיּאֹמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר ה׳ צְּבָאוֹת צֵו לְבֵיתֶדְ כִּי בֵּן אָמוֹץ הַנָּבִיא וַיּאֹמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר ה׳ צְּבָאוֹת צֵו לְבִיתֶדְ כִּי מַת אַתָּה וְלֹא תִחְיֶה וְלֹא תִחְיֶה — לָעוֹלֶם הַבָּא. אֲמַר לֵיהּ: אַתָּר לֵיהּ: מְשׁוֹם דְּלָא עֲסַקְתְּ בִּבְּרִיָּה וּרְבִיָּה. מְשׁוֹם דְּלָא עֲסַקְתְּ בִּבְּרִיָּה וּרְבִיָּה. אֲמַר לֵיהּ: מְשׁוֹם דְּלָא עֲסַקְתְּ בִּבְּרִיָּה וּרְבִיָּה. אֲמַר לֵיהּ: בַּהְדֵי כַּבְשִׁי דְרַחְמָנָא לְמָה לָדְּי מֵאִי דְּמִפְּקְדִּהְ מְעִלּוּ. אֲמַר לֵיהּ: בַּהְדֵי כַּבְשִׁי דְרַחְמָנָא לְמָה לָדְי מֵאִי דְּמָבּקְּדְּתְּ אִיבְּעִי לָדְּ לְמָא בְּרִידְ הוּא בְּרִידְ הוּא בְּרִידְ הְמָעְבָּד, וְמָה דְנִיחָא קַמֵּיה קוּדְשָׁא בְּרִידְ הוּא — לְצֵבִיד. אֲמַר לֵיהּ: הַשְׁתָּא הַב לִי בְּרַתְּדְ, אֶבְשְׁר דְּנְרְמָא זְכוּתָא לְנֵבְיד וְנְבְּלְא זְכוּתְא דְיִרְדְּ, וְנְבְּקְא זְכִּנְּת בְּנִין דְּמְעַלּוּ. אֲמַר לֵיהּ: בְּבָּרְ נְּנְיְהְשְׁתְּה וְנִבְּיְ מְנֵּא בְּנִין דְּמְעַלּוּ וְבְּעְלֵיך וְבְּעְלִוּ וְבְעְלֵיך וְבְּעְלִוּוּ וְבָבְיִי מְנַנִּא עְצְבִּמוֹ מְן הָנְבְּיְ מְנֵּיוֹ בְּמְעִבְּי בְּנְיּ בְּמִיף מְנָבְי מְנַבְּי מְנַבְיּ מְבָּנִי מְבָּיוֹ הְנָבְיּת הְבָּבְי מְבִּרְ הְמְצַע בְּבִיל וְבְּבְּלְי מְנֵע עְצְבָמוֹ מְן הָרְבְּעְ מְבְּיִם הְּבָּבְי מְנִבְּים בְּבָּה, מְבָּבְי מְנַבְיּבְי בְּבָּי אְבְּיִבְי בְּבְּי בְּבְיּת בְּבְּיִבְי בְּבְּי בְּבְיּת בְּבִיּת הְבָּבְי מְנִבְיּתְעְבְּבְין מְנִבְיּת בְּבְיּת הְּבְּיִבְי בְּבְּי בְּבְּבְיוֹ בְּבְעְרְבְּבְיְם הְּבְּבְיוֹב בְּמְעבּים בְּבְּבְיּבְים בְּבְיִבְים בְּבְיִים בְּבְּבְים בְּבְיּבְים בְּבְיּבְים בְּבְיּים בְּיִבְים בְּבְיּבְים בְּבְיּבְים בְּבְיּבְים בְּבְיּבְים בְּבְיבְים בְּבְיּבְים בְּבְיּבְים בְּבְיּבְים בְּבְנִים בְּיִבְיְים בְּבְיּבְים בְּבְיּבְיְים בְּבְיּבְים בְּבְּיְא בְּבְיּים בְּבְּיְים בְּבְּיְים בְּבְיּים בְּבְיְים בְּבְּבְיּבְים בְּבְיּבְיְם בְּבְיְבְיּבְּבְּבְיּים בְּיְבְיְיְיְיְם בְּבְיְבְיּבְבְיּבְיּים בְּבְּיִים בְּבְיְיִים בְּבְיּבְים בְּבְיּבְיוּים בְּבְיְיְים בְּבְיוֹבְיוּבְיוּים בְּבְיְיְיְי

10. יחזקאל פרק לג

(י) וְאַתָּה בֶּן אָדָם אֱמֹר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֵּן אֲמַרְתֶּם לֵאמֹר כִּי פְשְׁעֵינוּ וְחַטּאֹתֵינוּ עָלֵינוּ וּבָם אֲנַחְנוּ וְמַקִּים וְאֵיךְ נִחְיֶה: (יא) אֱמֹר אֲלֵיהֶם חַי אָנִי נְאָם אְ_דֹנִי ה׳ אִם אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הָרְשִׁע כִּי אָם בְּשׁוֹב רָשָׁע מִדַּרְכֵּי וְחָיָה שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדְּרְכֵיכֶם הָרְעִים וְלָמָה תְּמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל:

11. חזקוני (שמות ד:כא)

ואני אחזק את לבו. אין לומר שהקב״ה מחזיק ומקשה הלבבות לבלתי שוב אליו אם ירצו לשוב, אלא הכי קאמר אני אחזק את לבו שלא ימות מתוך מורא ולא ירך לבבו מתוך פחד עד שישתלמו כל המכות ...

12. רשב"ם שמות יד:כא

(כא) ברוח קדים - **בדרך ארץ** עשה הקבייה **שהרוח מייבש** ומקריח את הנהרות.

13. רמב"ן שמות יד:כא

(כא) וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם וַיּוֹלֶדְּ ה׳ אֶת הַיָּם בְּרוֹחַ קַדִּים וגו׳ - היה הרצון לפניו יתברך לבקע הים ברוח קדים מיבשת שיראה כאלו הרוח היא המחרבת ים, קדים מיבשת שיראה כאלו הרוח היא המחרבת ים, כענין שכתוב (הושע יג טו) יָבְוֹא קָדִים הֹוֹחַ יְקְיָּקְ [מִמְּדְבֶּר עֹלֶה] וְיֵבְוֹשׁ מְקוֹרוֹ וְיֶחֲרֵב מַעְיָנֹוֹ, השגיא למצרים ויאבדם, כי בעבור זה חשבו אולי הרוח שם למצרים ויאבדם, ולא יד ה׳ עשתה זאת בעבור ישראל... ובאו אחריהם מרוב תאותם להרע להם, וזה טעם ובאו אחריהם מרוב תאותם להרע להם, וזה טעם וחזקתי את לב פרעה ויבאו אחריהם, שחזק לבם לאמר ארדוף אויבי ואשיגם בים, ואין מידי מציל, ולא לאמר כי ה׳ נלחם להם במצרים: